

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/n7m3e2>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Nacionalisme ranci

“Per què els Estats Units tenen un major nivell d'integració política? Primer, perquè tenen tots el mateix idioma i, segon, perquè tenen molt poca història al darrere. Van arribar a la independència gairebé sense història, l'única cosa que havien fet era matar quatre indis.” Les declaracions són de l'encara ministre d'Afers Exteriors del govern espanyol, Josep Borrell, i les va fer en un fòrum organitzat per la Universitat Complutense de Madrid sobre el futur d'Europa. Encara que hi ha diferents estimacions –l'hispanista Àngel Rosemblat parlava en els seus estudis d'uns 13 milions d'habitants a Amèrica l'any 1492 i els historiadors de l'escola de Berkeley l'augmentaven fins als 112 milions–, la realitat és que van morir al voltant del 95% dels indígenes. Les més recents excavacions situen la població en uns 60 milions i la mortalitat en els 50. Sigui com sigui,

“La connexió de Borrell amb el nacionalisme més ranci l'està salvant

un genocidi, tot i que alguns defensen que no ho va ser pel fet que van morir “de malaltia”. Com si les malalties no haguessin arribat amb els colonitzadors. A l'Amèrica del Nord, a més, els colonitzadors no hi eren només per saquejar les riqueses, com els espanyols, sinó que s'hi volien quedar, volien substituir, literalment, una cultura per una altra. Vaja, que Borrell va fer mofa d'un genocidi. A més, va obviar que als Es-

tats Units es parlen més d'un centenar d'idiomes i que n'hi ha més d'una trentena amb reconeixement legal, com ara el francès en quatre estats del sud o una vintena de llengües indígenes a Alaska o Hawaii.

Si les declaracions de Borrell van ser premeditades per tapar l'escàndol Abengoa, com va fer quan va declarar la guerra a Flandes el dia que es va saber que el multarien, o si, simplement, obeeix a l'estil Borrell, només ho sap ell. Ara, que les declaracions i, sobretot, el to denoten l'estil supremacista del pitjor nacionalisme espanyol és una obvietat. Calia colonitzar-los i, total, si per això calia matar quatre indis, no passa res. Segurament aquesta connexió de Borrell, i de part del PSOE, amb el nacionalisme més ranci de Cs i el PP és el que fa que encara sigui ministre, tot i haver mentit quan es va destapar el cas Abengoa i haver estat multat per un organisme del mateix govern.

EDITORIAL

La dimissió de Borrell

La resolució del cas Abengoa, amb una multa de 30.000 euros imposada per la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV) al ministre Josep Borrell, l'inhabilita a continuar en el seu càrrec i desacreditarà el govern de Pedro Sánchez en la mesura que, aquest cop, no vulgui o prefereixi no desfer-se de la poma podrida al Consell de Ministres. Borrell va cometre una “falta greu”, traficant amb informació privilegiada quan era conseller d'Abengoa, just abans que les accions d'aquesta companyia s'enfonsessin a la borsa. I després en va cometre una altra, mentint per intentar amagar aquesta actuació il·legal, que al final no va tenir més remei que admetre.

El ministre Borrell és reprobable per altres qüestions, però és fonamentalment per aquesta que és insostenible com a ministre del govern espanyol, i en especial del govern de Pedro Sánchez, perquè en termes d'ètica política Borrell no és millor que l'exministre de Cultura Màxim Huerta, que va dimitir per un deute fiscal que ja havia regularitzat, i sens dubte és pitjor que la també exministra de Salut Carmen Montón, que va dimitir per presumptes irregularitats en el seu màster, que la justícia va decidir arxivar ahir.

El cap de la diplomàcia espanyola no pot ser, d'altra banda, un individu que es manifesta en termes racistes i supremacistes, menystenint els indígenes americans i banalitzant el seu genocidi a mans de les potències colonials europees, que és el que va fer abans d'ahir potser intentant contraprogramar la sanció de la CNMV. Tampoc es pot inventar una escopinada en seu parlamentària, ni provocar incendis diplomàtics un dia amb Bèlgica i al següent amb el COI, i encara menys sostenir que cal “desinfectar” la societat catalana. La seva designació com a ministre responia a un càlcul polític, que avui dia ja no s'aguanta per enlloc.

De reüll

Anna Balcells

Batea

Aquests dies en què recordem els 80 anys del final de la batalla de l'Ebre, hem pogut sentir testimonis de gent gran que va viure en primera persona aquell episodi tràgic. Com l'Andreu Canet, per exemple, supervivent de la lleva del biberó, que explicava a la ràdio pública la duresa de la retirada, la travessa del riu sense saber nedar, la gana, la set, les infeccions, el tifus, el camp de refugiats...

Impressiona sentir de llavis dels seus protagonistes històries d'un temps convuls que encara ens marca. I impressiona, també, pensar que un dia aquestes veus s'apagaran per sempre i s'enduran amb elles el nostre món d'ahir. Per això, per evitar que l'oblit ens caigui a sobre com una boira espessa, cal celebrar feines com la de la historiadora Montserrat Garriga i Paituví, que dissabte va presentar a Santa Maria de Palautordera, al Vallès Oriental, el seu llibre *Batea*.

Exili republicà i repressió franquista. L'obra, editada pel Patronat pro Batea, recull històries d'exiliats d'aquesta localitat de la Terra Alta, una comarca ebrenca fronterera amb Aragó que, com la mateixa Garriga va explicar, va patir més que cap altra la repressió durant la guerra i el franquisme. Garriga contrasta els testimonis orals amb l'estudi de fonts bibliogràfiques i recerques als arxius. El resultat de tot plegat és la recuperació d'un passat que pertany a homes i dones concrets, però que ara ja és també nostre.

Les cares de la notícia

CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

Alfred Bosch

Més presència exterior

El nou conseller ha marcat ràpidament la línia al capdavant d'Acció Exterior, visitant el president Puigdemont a Waterloo, reunint a Brussel·les els delegats de la Generalitat a l'estranger i anunciant que continuarà desplegant la xarxa de delegacions i destacant la seva utilitat política i sobretot econòmica.

EXPRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Cristina Cifuentes

A judici pel màster

L'expresidenta de la Comunitat de Madrid haurà d'anar a judici pel cas del seu màster de la Universitat Rey Juan Carlos, ja que la jutgessa que instrueix el cas ja ha tancat la investigació, que acusa Cifuentes com a possible autora d'un delictes de falsificació de document públic.

ACTOR

Ricardo Darín

Nova estrena

L'actor argentí estrena pel·lícula i paper protagonista amb *El amor menos pensado*, una comèdia que engruixa el seu currículum, on ja figuren èxits com ara *El hijo de la novia*, *Nueve reinas*, *El secreto de sus ojos* i *Truman*, que han perfilat l'actor de Buenos Aires com una estrella internacional.

